

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 118.647 van 25 april 2003
in de zaak A. 135.611/VII-29.562**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat E. BRONDEL,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 Amerikalei 73

 tegen :

 de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
 de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Poolse nationaliteit, op 18 april 2003 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 2 april 2003 tot onontvankelijkheid van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, §3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 april 2003;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 18 april 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op woensdag 23 april 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. TROCH, die, loco advocaat E. BRONDEL, verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd
H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt
kunnen worden samengevat :

De verzoekende partij kwam in 1997 naar België “m.o.o. een
arbeidsbetrekking en het bekomen van economische zekerheid”.

Op 18 juni 2002 werd door het ministerie van Vlaamse gemeenschap
de gelijkwaardigheid van het diploma van de verzoekende partij verleend met het diploma
secundair onderwijs, studierichting Verpleegaspirante.

Sinds april 2000 oefende de verzoekende partij een deeltijdse
tewerkstelling uit van “Bejaardenhulp studente” bij VZW HOME THYS, die nadien werd
overgenomen door BVBA HERFSTGLOED, die elk een aanvraag deden tot het bekomen
van een arbeidskaart, waarvan de tweede in januari 2002.

De verzoekende partij heeft ondertussen in afwachting van een antwoord
haar tewerkstelling stopgezet en diende op 5 juni 2002 bij de burgemeester te Wilrijk een
aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9, §3 van de
Vreemdelingenwet.

Op 2 april 2003 nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing
tot onontvankelijkheid van een aanvraag op machtiging tot verblijf. Deze beslissing is als
volgt gemotiveerd :

“De buitengewone omstandigheden, bedoeld bij art 9§3 zijn deze die verzoeker
verhinderen de aanvraag in te dienen bij de daartoe bevoegde diplomatieke
vertegenwoordiging. Echter, de motieven die betrokkene inroept, te weten: sedert 1997
in België, wenst zich volledig te integreren, heeft een ruime vriendenkring, spreekt
Nederlands, vormen geen buitengewone omstandigheden die de aanvraag in België
kunnen rechtvaardigen. Uit illegaal verblijf kunnen geen rechten geput worden. De
elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een
eventueel onderzoek conform art. 9, al 2 van de wet van 15/12/1980. Niets verhindert
betrokkene om een aanvraag in het land van herkomst of een land waartoe hij
gemachtigd is in te dienen.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 14 april 2003 werd aan de verzoekende partij een bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten ter kennis gebracht. Dit is de tweede bestreden beslissing.

2.1. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending inroept van de omzendbrief van 15 december 1998 (overgenomen door deze van 19 februari 2003) en van het redelijkheidsbeginsel; dat zij in een eerste onderdeel betoogt dat de bestreden beslissing, waarin wordt geteld dat geen rechten kunnen worden geput uit een illegaal verblijf, in strijd is met de voorschriften van deze omzendbrief, waarin gezegd wordt dat het volstaat dat de aanvraag in België wordt ingediend tijdens het legaal verblijf van de vreemdeling; dat zij voorhoudt dat zulks het geval was aangezien de aanvraag op 5 juni 2002 werd ingediend en zij op 7 mei 2002 het Rijk was binnengekomen, zodat de verwerende partij het dossier ten gronde diende te onderzoeken teneinde na te gaan of aan de voorwaarden van een machtiging tot verblijf werd voldaan; dat in een tweede onderdeel wordt gesteld dat de bestreden beslissing slechts tien maanden na de aanvraag werd genomen, terwijl de geciteerde omzendbrief voorschrijft dat zulks binnen de negentig dagen dient te gebeuren en dat een termijn van tien maanden te dezen niet meer als redelijk te beschouwen is;

Overwegende dat daargelaten de vraag of de omzendbrief waarvan de schending wordt ingeroepen een reglementair karakter heeft, het vermoeden dat er buitengewone omstandigheden zijn die een aanvraag in België gedurende het wettig verblijf rechtvaardigen slechts lijkt te gelden wanneer alle voorwaarden voor het verkrijgen van een machtiging tot verblijf zijn vervuld (als student, door het verkrijgen van een arbeids- of beroepskaart, op grond van samenwonen of voor bepaalde zelfstandige werknemers); dat de verzoekende partij niet tot deze categorieën behoort;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, de verzoekende partij geen belang heeft bij de vernietiging van de bestreden beslissing wegens overschrijding van de termijn; dat er in dat geval door de verwerende partij geen beslissing ten gronde meer zou kunnen worden genomen en de verzoekende partij derhalve niet op grond van een administratieve beslissing tot een verblijf in België zou kunnen worden gemachtigd;

Overwegende dat het eerste middel niet ernstig is;

2.3. Overwegende dat in een tweede middel de schending van de motiveringsplicht wordt ingeroepen; dat de verzoekende partij in wezen stelt dat zij er op vertrouwd is dat zij kon beschikken over de nodige arbeidskaart en dat de verwerende partij de elementen van tewerkstelling niet in aanmerking heeft genomen als buitengewone omstandigheden die het indienen van een aanvraag in België rechtvaardigen;

Overwegende dat in het verzoekschrift wordt gezegd dat de tewerkstelling van de verzoekende partij onwettig was en daarom diende te worden stopgezet; dat geen rechten kunnen worden geput uit een onwettige toestand; dat het tweede middel niet ernstig is;

2.4. Overwegende dat in een derde middel de schending wordt ingeroepen van het proportionaliteitsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel; dat de verzoekende partij stelt dat zij door de bestreden beslissing wordt gedwongen haar aanvraag tot machtiging in te dienen bij een diplomatieke post in haar land, “waarbij zij niet alleen veel extra tijd verliest...doch waarbij tevens het Ministerie opnieuw tijd zal moeten investeren in dezelfde aanvraag”; dat ook wordt betoogd dat de verwerende partij onzorgvuldig is te werk gegaan bij de afweging van de belangen, nu blijkt dat de verzoekende partij voldoende geïntegreerd was en onmiddellijk na het verkrijgen van een verblijfsmachtiging in dienst kon treden, wat niet opweegt tegen “het belang om de aanvraag opnieuw via de Ambassade in te dienen”; dat zij opmerkt dat Polen eerstdaags een volwaardige lidstaat van de Europese Unie zal zijn, met vrij verkeer van werknemers tot gevolg;

Overwegende dat de door de verzoekende partij ingeroepen elementen niet aantonen dat het haar onmogelijk was om in haar land van herkomst een aanvraag bij de Belgische Ambassade in te dienen; dat de wettigheid van een beslissing wordt beoordeeld aan de hand van de wetgeving die geldt op het ogenblik waarop die beslissing werd genomen; dat het middel niet ernstig is;

3. Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt
verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende
partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
vijfentwintig april tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.